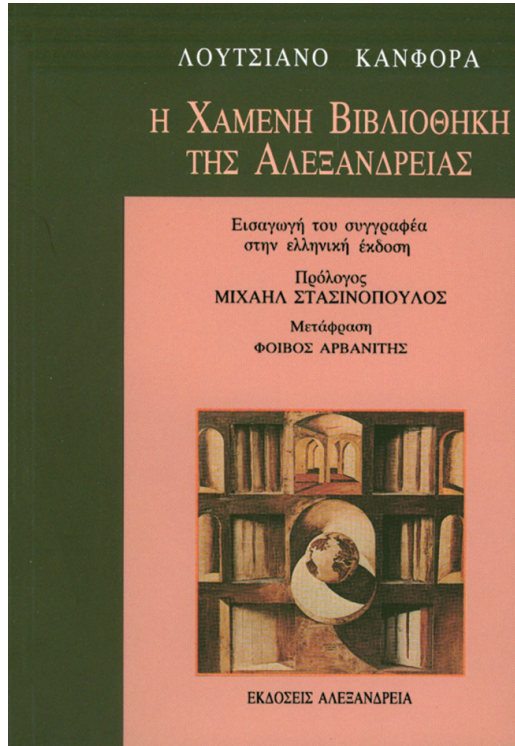

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Λουτσιάνο Κάνφορα

**Η ΧΑΜΕΝΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**

Εισαγωγή του συγγραφέα στην ελληνική έκδοση, πρόλογος: Μιχαήλ Στασινόπουλος, μετάφραση: Φοίβος Αρβανίτης

ISBN 960-221-010-9 – σχήμα 21x14 – σελ. 206 – έκδοση 1989 – τιμή 15,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

«Η περιώνυμη βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας και η καταπληκτική όσο και αινιγματική ιστορία της καταστροφής της έχει έλθει τώρα τελευταία στην επικαιρότητα εξ αιτίας δύο γεγονότων: Το ένα είναι η δημοσίευση του έργου ενός Ιταλού σοφού, αφιερωμένου στην έρευνα των πραγματικών συνθηκών της καταστροφής της Βιβλιοθήκης – θέμα που απασχολεί ακόμη τους ιστορικούς. Το δεύτερο γεγονός είναι η απόφαση της Αιγυπτιακής κυβέρνησης να ανασυστήσει το ιστορικό αυτό ίδρυμα.»

Μιχαήλ Στασινόπουλος
Πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας

«Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Μπάρι, ο Λουτσιάνο Κάνφορα είναι αναμφίβολα ένα από τα πιο πρωτότυπα πνεύματα που διαθέτουν τα ιταλικά γράμματα ...

Το βιβλίο του μπορεί να διαβαστεί σε πολλά επίπεδα, και πρώτα απ' όλα σαν μυθιστόρημα, συγκρίσιμο αν θέλετε με το Όνομα του ρόδου, του Ουμπέρτο Έκο, του οποίου το κεντρικό πρόσωπο είναι επίσης μια βιβλιοθήκη. Αυτή για την οποία μας μιλάει ο Κάνφορα είναι η μεγαλύτερη που γνώρισε ποτέ η Αρχαιότητα. Έχοντας ίσως ιδρυθεί κατά την εποχή του πρώτου Λαγίδα, του Πτολεμαίου Σωτήρος, που βασίλευσε στην Αλεξάνδρεια από το 306 ως το 283 π.Χ., περιελάμβανε κατά κανόνα ό,τι ήταν σε θέση να αποκτήσουν οι βασιλείς που κυβερνούσαν την Αίγυπτο, κι αργότερα οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες που τους διαδέχτηκαν. Ήταν ουσιαστικά συστατικό τμήμα του περίφημου μουσείου, του ιερού των Μουσών όπου ζούσαν εν κοινώ οι πιο μεγάλοι Έλληνες φιλόλογοι, και το μουσείο, με τη σειρά του,

αποτελούσε τμήμα του ανακτόρου που είχαν οικοδομήσει οι Λαγίδες κατά το πρότυπο των περσικών παλατιών και των κατοικιών των Φαραώ... Καταστράφηκε άραγε από τους Άραβες; Όμως το κείμενο που αποδίδει την απόφαση να καούν τα βιβλία στον χαλίφη Ομάρ, τον 7^ο αιώνα, του είναι μεταγενέστερο κατά πέντε αιώνες και αναπαριστά ένα πρόσωπο που είχε πεθάνει σχεδόν έναν αιώνα πριν την αραβική κατάκτηση. Ο βολταιρικός Γίββων αμφισβητούσε αυτό το έγκλημα κατά του πνεύματος. Αλλά το απέδιδε, εκείνος, στον Καίσαρα, και ο Κάνφορα δείχνει πως ούτε αυτή η υπόθεση μπορεί να γίνει δεκτή. Είναι κατά πάσα πιθανότητα τον 3^ο αιώνα, υπό τον αυτοκράτορα Αυρηλιανό (270-273 μ.Χ.), που καταστράφηκε το ανάκτορο, κατά την εισβολή των στρατευμάτων της Ζηνοβίας, βασίλισσας της Παλμύρας, στην Αίγυπτο.

Η τέχνη του Κάνφορα συνίσταται στο ότι δουλεύει ταυτόχρονα με τις αφηγήσεις, έτσι όπως παρουσιάζονται στις αρχαίες πηγές κρατώντας άγρυπνο το ενδιαφέρον μας, και με τη σύγχρονη κριτική, που μας επιτρέπει για παράδειγμα, να διαβάσουμε μια περιγραφή του μαυσωλείου του Ραμσή του Β΄ στις Θήβες, με τα μάτια ενός συγχρόνου του Πτολεμαίου... Ζούμε ίσως σήμερα το τέλος της εποχής των βιβλιοθηκών, ή τουλάχιστον συμβαίνει να φοβόμαστε κάτι τέτοιο. Η επιστροφή στις απαρχές αυτής της ιστορίας είναι μια συναρπαστική εμπειρία. Το βιβλίο του Κάνφορα θα μας κάνει λοιπόν να ονειρευτούμε...»

Pierre Vidal-Naquet, «La bibliothèque disparue», *Le Monde*, 24-6-1998